

býval se ještě na podkladě námitek ve stížnosti uplatněných důvodem sub 2 uvedeným, neboť i kdyby tento důvod spočíval na vadném řízení, nemohl by nss nař. rozhodnutí zrušiti, ježto toto zůstává opřeno o důvod sub 1 uvedený, který, jak uvedeno, stížností vyvrácen nebyl.

Č. 12.543.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: Opravný prostředek proti výměru nem. pojišťovny (§ 239 zákona č. 221/1924 Sb.), který strana poslala poštou s nesprávnou adresou, lze pokládati za podaný v zákonné lhůtě jen tehdy, když byl ještě v této lhůtě postoupen příslušné nem. pojišťovně.

(Nález z 6. října 1936 č. 15.117/36.)

V ě c: Josef M. ve Staré Vsi proti rozh. zem. úřadu v Brně z 25. ledna 1934 o včasnosti odvolání.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 24. listopadu 1933 okr. nem. pojišťovna v Moravské Ostravě předepsala st-li nemocenské, invalidní a starobní pojistné za Jana K. Tento výměr byl st-li doručen 25. listopadu 1933 a obsahoval poučení, že do 15 dnů po doručení možno podati u okr. nem. pojišťovny stížnost k okr. úřadu v Moravské Ostravě.

Nař. rozhodnutím žal. úřad zamítl v pořadí správních stolic odvolání st-lovo, a to z těchto důvodů: Podle předloženého zpátečního listku byl platební výměr okr. nem. pojišťovny doručen st-li 25. listopadu 1933. Přes správné poučení o opravných prostředcích podal st-l svou stížnost u okr. úřadu v Moravské Ostravě, odkudž byla vypravena na okr. nem. pojišťovnu, kde měla býti přímo podána, teprve 15. prosince 1933, tudíž po uplynutí zákonem předepsané lhůty odvolací. V napadeném výměru bylo výslovně uvedeno, že stížnost možno podati do 15 dnů po jeho doručení u okr. nem. pojišťovny v Moravské Ostravě k okr. úřadu v Moravské Ostravě. Okr. úřad nebyl povinen odvolání u něho nesprávně podané postoupiti pojišťovně ještě v zákonné lhůtě odvolací. Poněvadž § 239 odst. 5 zákona č. 221/1924 Sb. a č. 184/1928 Sb. předpisuje, že odvolání k okr. úřadu je podati u nositele pojištění, nemůže si strana sama voliti místo podací a okr. úřad jako odvolací stlice může předmětem opravného instančního řízení učiniti jen takové odvolání, které bylo podáno způsobem zákonem předepsaným. Okolnost, že st-l stížnost do platebního výměru odevzdal 8. prosince 1933 poště k dopravě, je nerozhodná, neboť st-l tuto stížnost adresoval okr. úřadu v Moravské Ostravě a nikoli okr. nem. pojišťovně. Rozhodným je v daném případě den, kdy okr. úřad postoupil tuto stížnost okr. nem. pojišťovně. Ke skutečnostem uvedeným v odvolání, týkajícím se merita věci, nelze přihlížeti vzhledem k opoždění odvolání.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto:

St-l dovozuje nejprve, že při posuzování včasnosti stížnosti je rozhodna jen doba, kdy stížnost byla podána na poštu, a nikoli doba, kdy

došla k pojišťovně, a tvrdí, že stížnost byla podána včas, poněvadž byla na poštu podána před uplynutím lhůty stížnostní. V tom však se stížnost mýlí.

Stížnost zaslaná poštou je podána včas jen tehdy, když byla odevzdána poště k dopravě nejen v předepsané lhůtě, nýbrž i s adresou příslušného podacího místa.

Rídí-li st-l svou stížnost na nesprávné místo podací, lze pokládati takovou stížnost za včasnou jen tehdy, když během stížnostní lhůty příslušnému místu podacímu byla postoupena. Okr. úřad (jak žal. úřad vyslovil a stížnost nepopírá) nebyl však povinen stížnost u něho nesprávně podanou postoupiti pojišťovně ještě během zákonné lhůty stížnostní. Poněvadž stížnost byla pojišťovně postoupena po uplynutí této lhůty, jest ji pokládati za opožděnou.

Platební výměr pojišťovny obsahoval správné poučení, že podacím místem je pojišťovna sama. I kdyby snad úředník pojišťovny byl st-li dal jiné poučení (nesprávné), byla by tato skutečnost pro posouzení včasnosti opravného prostředku nerozhodná, a není tedy vadou, že úřad o tom nekonal žádné šetření. Výtka, kterou st-l v té příčině úřadu činí, je tedy bezdůvodná.

Již v odvolání tvrdil st-l, že úřad měl z vlastní moci zrušiti platební výměr, poněvadž odporuje § 6 zákona č. 221/1924 Sb. a zákona č. 184/1928 Sb. Námitku tuto žal. úřad nevyřídil; tím však neporušil nějaké právo st-lovo, neboť stranám nepřisluší nárok na výkon práva dozorcího.

Č. 12.544.

Policejní věci: * Prohlášení strany, že s trestním nálezem se spokojuje, má účinky uvedené v § 173 odst. 2 uh. policejního trestního řádu i tehdy, když učiněno bylo před trestním soudcem dožádaným.

(Nález z 6. října 1936 č. 15.118/36.)

V ě c: Julius P. v Košicích (adv. Dr. Aleš Nagy z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 8. listopadu 1933 o trestně-policejním nálezu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního komisařství v Komárně jako policejního trestního soudu I. stolice z 14. března 1933 byl st-l uznán vinným přestupkem § 13 zák. čl. XIV:1914 (tiskového zákona), resp. § 1 nař. býv. uh. min. vnitra č. 35100/1897 B. M., kterého se dopustil tím, že v první polovici března 1933 konal v Komárně sbírání subskriptů a veřejnou sbírku bez úředního povolení, a byl proto odsouzen na základě § 29 bod 1 cit. zákona a § 8 cit. min. nař. k peněžitě pokutě celkem 300 Kč, resp. v případě nedobytnosti k trestu 15denního uzamčení na vlastní své útraty. Dále odsouzen byl ve smyslu § 8 cit. nař. č. 35100/1897, § 25 přest. zákona a § 61 trest. zákona ke ztrátě zabavených sesbíraných peněz ve prospěch státní pokladny. Usnesením téhož úřadu z 25. srpna 1933 byl pak zmíněný rozsudek doplněn v tom směru, že výkon trestu se ve smyslu § 7 zákona č. 562/1919 Sb. na